

המשאית

בשנת 1974 זרנו הצפולה וצבדתי בבית שאן חרוד. באחת הנסיעות ה"דשני" ראיתי משאית שלא הכרתי (יובא חירוק אחרי מלחמת יום כיפור), ופגשתי את הכקה ל"ל שסיפר לי שמחפשים נהג ברמות. יצרתי קשר ולאחר וצדתי קבלה התקבלתי כצובד ציבור. ציפר בא עם המשאית - מאן 774825. צלינו עם המשאית לרמות שלומית ואני עם שני ילדים צור ונדב. אני התחלתי לצבוד עם המשאית ושלומית במשרד והנה"ת.

הובלתי תוצרת חקלאית. הנסיעה הראשונה - בצל יבש לשוק בחיפה ובחזרה אסבסט לכיסוי הרפתות, סככות ההודים והדירים ואם קנלסות לעצות המרפסות. טרקטורים לחברים - ג'ון דיר, פורד ודיוויד הראון (האינטרנשיונל הציצו לפני) ואם לקחת טרקטורים לטיפול ותיקונים באוסכים.

בנוסף הבאתי את שתי הברננות הראשונים מיריחו, לאחר שבצחק הירדן לא רצו לתת מחד תחרות באידולי הברננות. הובלתי לשוק ברננות, אבטיחים, מלונים, הודים לשווקים ואם פרות וצללות לרפתות. נסיעות לחיפה לאחסן צגרא להביא הזמנות שונות לאחסן ולחברים.

דוד שני בבנות 1974

הכי חשוב - הבאת משפחות חדשות (הצברת דירות). לזכרה אי המיוחד משפחת
 אפני, נסיצה בקוקר אשם עם בנות לרחובות, הצמסת הדירה באשם שוטף והאצה לראות
 בצרבה. השרקיייה משתוללת בכל צוצמתה ונצמדנו לחלון הסלון. פרקנו כמו שאמריט אב
 אל אב. לזכרה אי המיוחד נסיצה ל"דשניט". יצאתי מוקדם לתפוס תור, כדי לא לשבת כל
 היום בהמתנה. בדרך צרפא סמיק וליד שפרעם ארבעה חמורים חוצים את הכביש. ניסיתי
 לברוח לשולייט אבל פצתי בחמור האחרון, למילי רק נלק אמאית. כמוהן התחלנו
 להביא שתיילי מנאן משתלות בדרום, במרכז ובצפון הארץ.

הבאת כבשים אמצע שנות ה-70

לאחר מספר שנים הוחלט למכור את המשאית והתחלתי להקים את אושר"ה בית
 אריזה לבנות ומנאן. התקבלנו לחברות והקמנו משק חקלאי בנות, מקשאות, שוט,
 השרים ואויאבות. ב-1976 נולדה יצא ורותם נוסף למשפחה ב-1983 לאחר שהפכנו
 לחקלאים. בנוסף לחקלאות התחלתי לעבוד במחלקת תחבורה במוצצה האזורית על
 אוטובוס צהוב. לאחר צאתי לפנסיה התחלתי לשחק קצת בעבודות עץ כתחביב.

אוף חדשי